

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXI. [XIX.]

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XXI.

Ioh. 6. v. 47. & 48.

Amen Amen dico vobis. Qui credit in me, habet vitam æternam. Ego sum panis vita.

DISPOSITIO.

Sententiola brevissima prolixam in se continet concionem. Omnia etiã hæc verba aureis literis cordi inscribenda. Et certe singula verba singularem habent emphasin. Qui enim hæc verba non tantum iuxta suas literas & syllabas numerare, sed in corde suo recte meditari, & ad usum transferre novit, is totum Euangelium in hac vna sententiola habet: quicquid Euangelicum est in totis Bibliis Veteris & Novi Testamenti. Primum itaque summam verborum paucis explicabimus: Deinde ex quolibet verbo doctrinam certam & peculiarem subiciemus.

Paraphrasis.

Sæpe multumque ab initio mundi vsque huc disputatum & interdum aderrime concertatum fuit, quo pacto vitam æternam consequi possimus. Id quod etiam ex Quæstionibus Christo à Legisperitis propositis patet, Matth. 19. v. 16. Mar. 10. v. 17. Luc. 10. v. 25.

Neque vero occultam & ignotam esse viam ad vitam æternam sciendum est. Neque opus ut in cælum ascendamus, aut ex inferis id petamus, Deut. 30. v. 11. Philosophi sua sæpe data opera occultarunt, & tanquam ænigmata interdum proposuerunt, ut Delio natatore opus fuerit.

At Christus paucis verbis, quæ sit vera ratio consequendi salutem, ostendit: iuramento confirmans, hanc esse veritatem, cui tuto possint fidere: Quicumque ipsum filium Dei, Deum & hominem vera fide amplectatur, eum iam habere vitam æternam: & fore saluum. Illud etiam Joh. 5. v. 24. dixerat, credentes non venturos in iudicium sed à morte in vitam transituros.

Qua-

Quare autem credentes in ipsum habeant vitam æternam, ostendit his verbis. Ego sum panis vitæ Præbet enim in se credentibus spirituales alimoniam, quæ ipsos nutrit & sustentat ad vitam æternam. De hoc cibo multum per totum Caput ipsius proluxe narrat.

L O C I.

Jam ex singulis verbis aliquid singulare discemus.

I. Primum autem ex verbo, qui [C R E D I T] discimus, Non nouam, à Luthero aut Lutheranis excogitam doctrinam esse eam, qua profitemur, Hominem sola fide absque operibus legis iustificari. Hæc enim Christi, Prophetarum & Apostolorum est doctrina. Qui credit non pudebit. Esa. 28. vers. 16. Rom. 9. in fine. Hier. 5. v. 3. Oculi tui respiciunt fidem, Hab. 2. in fine. Justus fide uiuet sua. Vide Act. 13. vers. 39. Carcerario quærenti viam ad salutem dicitur, Credit in Dominum Jesum. Nihil prætere, Act. 16. v. 31.

Christus nil nisi fidem postulat, Mat. 16. vers. 16. Qui crediderit. Marc. 5. v. 36. Tantum crede Joan 3. Qui credit, v. 15. 19. 18. & 36. Jo. 56. v. 24 & v. 29. 40. & II. v. 13 & 12. v. 4. Paulus, Rom. 3. v. 22. 26. 28. & 4. vers. 2. & 5. Galat. 2. v. 16. Non nisi per fidem, Credimus & nos. Petrus, ex Esa. 1. Pet. 2. v. 6. Qui crediderit. & c. Joan. 1. Joan. 5. v. 11. & 13.

II. Qualis autem fides requiratur, aut quid sit credere, ex uoculis, IN ME, constat. Non enim nudam historiæ noticiam, qualem etiam Diaboli habent, Jac. 2. v. 19. requiri, sed fiduciam in ipsum mediatorem, inde constat, quod non ait, qui de me credit, quod sum Saluator, aut qui mihi credit: sed qui in me credit. Credere autem in Christum, est omnem fiduciam in ipsum collocare, quod non tantum sit factus uictima pro peccatis mundi, quod sit iustificatio & sanctificatio, sed etiam quod pro te sit mortuus: quod tibi sit factus iustitia, & c. 1. Cor. 1. Sicur Gal. 2. v. 20. Dilexit me & tradidit seipsum pro me.

Et huc pertinet illa etiam similitudo de pane vitæ. Sic.

Gg 2 ut pa;

vt panis terrenus nutrit corpus terrenum : ita PANIS
VITÆ alit in nobis spem , ad salutem æternam. Et hic
manducandus est ore cordis , Fide. De hoc pane alias.
Nam totum caput 6 Joannis de hoc agit.

Obiter tantum hic inserta est hæc particula. Mandu-
care hic nihil est aliud quam credere. Hæc non est ars illa
leuissima , vt multi existimant , sed difficilima , præsertim
in tentationibus grauioribus , vbi videtur mutatus in cru-
delem, Iob. 31. v. 21.

III Quod dicit , HABERE vitam æternam , non ait,
habiturus aut consequuturus est eam , id debet nos certi-
ficare de salute , vt non dubitemus , Deum nõ negaturum
nobis illam , quam Christus impetrauit & promisit vitam
æternam. Quod quædam simus spe salui , Rom. 8. v. 24. I. Jo-
an. 3. v. 2. Quod non sit concessurus , vt rapiamur è manu
eius , Ioh. 10. v. 28. Nec quisquam separaturus , Rom. 8. v.
35. sed virtute diuina nos custodiri ad salutem , 1. Pet. 1. v. 5.
Quod contra illam , quam vocant dubitationem Papisti-
cam , probe notandum est.

IV. Neq; vel minima illa vocula [Q V I credit] est sine
emphasi. Hac enim demonstrat , hæc intelligenda de omni-
bus omnino credentibus , cuiuscunque sexus , conditionis
sit. Sed sine omni personarum respectu , credentem , siue
magnum , siue paruum , siue pauperem , siue diuitem , siue
Iudæum , siue Gentilem , &c. habiturum vitam. Id Petrus
comprobat , Act. 10. v. 34. Et Paulus Gal. 3. v. 28.

V. Neque enim mouere debet scrupulum , quod ait,
Amen dico vobis. Etenim hoc alibi sic explicat,
Quod vobis dico, omnibus dico, Marc. 13. v. 37. Et poste-
rius verbum , Q V I , vel quicumque , omnes summam
comprehendit. Sicut id Gal. 3. v. 27. Quicumque , &c.

VI. Quod vero non vitam tantum , sed eam ÆTER-
NAM , promittit: docet illam vere esse vitam , vbi nulla
mors , non luctus , Ap. 21. v. 4. Hanc vero vitam , non esse sic
dicendam: quia magis sit dolor , labor , Pl. 90. v. 10. q̄ vita.
Ad æternam vero aspirandum , 2. Cor. 5. v. 1. cum hæc præ-
sens sit relinquenda , Col. 3. v. 1.

VII. Vt.

VII. Vtque hæc omnia firmiter credamus iuramento
solenni & vſitato, AMEN AMEN omnia confirmat. In ipſo
omnes promiſſiones ſunt Amen 2. Cor. 2. v. 20. in ore ipſi-
us non eſt dolus, 1. Pet. 2. Væ qui iuranti non credit.

F I N I S.

THEMA XX.

Ioan. 8. v. 51

Qui ſermonem meum ſeruauerit, mortem non videbit
in æternum.

DISPOSITIO.

De Iſraelitis Num. 21. v. 6. ſingulari & iuſto Dei iudicio
à ſerpentibus necatis, ſapiēs ait: Neq; herba neq; malagma
ſanauit eos, Sap. 16. Et communi Prouerbio recte dicitur:
Contra vim mortis, non eſt medicamen in hortis. Sicut
autem loco citato additur, At verbum tuum omnia ſa-
nans; ita quoque Chriſtus in verbis prælectis, monſtrat
eamdem medicinam, quæ contra vim mortis certiffima eſt
& probatiſſima.

Quod cum apud rationem humanam non mereatur
fidem, erit nobis accuratius expendendum, ne forte deci-
piamus nos ipſos.

Primum itaque audiemus, quæ ſit ars illa artium quodam
remedium, *Wie das Recept laute contra mortem.*

Deinde etiam videbimus, vtrum hoc remediū ſit cer-
tum & probatum. *Ob es die Prob leiden möge. Wie vnd
welcher geſtalt es gewiſſ ſey.*

I. Pars.

Illud vero *Recipe*, ex ore Archiatri Chriſti per Euange-
liſtam Iohannem deſcriptum habet: Qui ſermonem me-
um ſeruauerit non morietur in æternum. Imo non vide-
bit mortem. Omnia *ingredientia*, ſicut appellant phar-
macopolæ & medici, huius Recepti, [vt vulgo vocant]

Gg 3

vel